

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 30899-09-20 אביטל נ' חזן סבג

לפני: כבוד השופט העמית אילן ש' שילה – אב"ד

כבוד השופט יחזקאל קינר

כבוד השופטת יסכה רוטנברג

המערער

ניב אביטל
ע"י ב"כ עו"ד גיא צברי

נגד

המשיבה

אסתר אתי חזן סבג

פסק דין

1

2

3 ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בנתניה (כב' השופט אלי ברנד) מיום 04.06.20 (ת"א
4 42937-11-17) שבו נדחתה תביעת לשון הרע שהגיש המערער נגד המשיבה.

5

6

רקע עובדתי ותמצית טענות הצדדים

7

8 1. התביעה הוגשה נגד חמישה נתבעים, המשיבה היא נתבעת 5 ועניינה בלבד נדון במסגרת
9 ערעור זה.

10

11 2. תביעת המערער נגד המשיבה הוגשה בשל שני שיתופים ששיתפה בדף הפייסבוק שלה, ביום
12 23.06.17 וביום 17.08.17, ובהם קישורים לפרסומים שפרסם נתבע 1 ("דוביצקי") נגד
13 המערער. לטענת המערער הפרסומים שפרסם דוביצקי מוציאים דיבתו רעה, ומכאן
14 התביעה שהגיש נגד המשיבה בגין שני השיתופים ששיתפה.

15

16 3. הפרסומים שפרסם דוביצקי התייחסו לאירוע שהתרחש בשנת 2014 ("האירוע") עת
17 המערער היה בן 21. דוביצקי ששם לו אז מטרה לאתר פדופילים ולהסגירם למשטרה, נהג
18 להשתתף בצ'אטים במרשתת בהם הציג עצמו כקטינה, וקבע מפגשים עם בגירים שביקשו
19 להיפגש למטרות מיניות. כשנקבעה פגישה שכזו, הזמין דוביצקי את המשטרה, וצילם את
20 מעצר הבגיר על ידי המשטרה.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 30899-09-20 אביטל נ' חזן סבג

- 1 באירוע המדובר ניהל המערער שיחה באחד האתרים עם דוביצקי שהציג עצמו כקטינה
2 בת 13. השיחה כללה תכנים מיניים ובסיומה קבעו המערער ודוביצקי (המתחזה) פגישה
3 למחרת היום. המערער הגיע לפגישה ושם נעצר על ידי המשטרה, שלאחר חקירה לא הגישה
4 נגדו כתב אישום.
- 5 בפרסום שפרסם דוביצקי הוא תיאר את האירוע ואף הוסיף תמונות, ועל בסיס אותו אירוע
6 טען שהמערער הוא פדופיל.
- 7 המערער לא חלק על העובדות האמורות, אך טען שכוונותיו היו שונות ופרשנות דוביצקי
8 לעובדות אינה נכונה (במשטרה טען כי הגיע למקום כדי להזהיר את הקטינה ובבית משפט
9 קמא טען כי סבר שהקטינה היא בגירה).
- 10
- 11 4. לאור מהות הפרסום כמתואר לעיל, לא היתה מחלוקת של ממש לגבי כך שהפרסומים הם
12 בגדר לשון הרע, שכן הם עלולים "להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה,
13 לבוז או ללעג מצדם" או שהם יכולים "לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות
14 המיוחדים לו" או "לפגוע באדם במשרתו... בעסקו, במשלח ידו או במקצועו" (סעיפים
15 1(1)(2)(3) לחוק איסור לשון הרע תשכ"ה – 1965 ("החוק").
- 16 עם זאת, המשיבה טענה שהיא לא פרסמה את הדברים אלא אך שיתפה פרסומים שפורסמו
17 קודם לכן על ידי דוביצקי, ושמכל מקום עומדות לה ההגנות הקבועות בחוק, הגנת אמת
18 הפרסום לפי סעיף 14 לחוק, והגנת תום הלב לפי סעיף 15 לחוק.
- 19
- 20 5. בית משפט קמא קבע כי מאחר שהפרסומים שפרסם דוביצקי הם בגדר לשון הרע, גם
21 השיתופים ששיתפה המשיבה את הפרסומים הם בגדר לשון הרע, וזאת בהתאם להלכת
22 ניידלי (רע"א 1239/19 שאול נ' ניידלי תקשורת בע"מ (8.1.20)).
- 23 מכאן נפנה בית משפט לבחון אם עומדת למשיבה איזו מההגנות הקבועות בחוק, מצא כי
24 מהות טענת המשיבה היא שהשיתוף ששיתפה הוא בגדר הבעת דעה מותרת, שעל כן קבע
25 שההגנה הרלוונטית היא הגנת תום הלב ולא הגנת אמת הפרסום.
- 26 לבסוף קבע כי עומדת למשיבה הגנת תום הלב לפי סעיפים 15(2), 15(3), 15(5) לחוק איסור
27 לשון הרע, שעל כן דחה התביעה.
- 28
- 29 6. טענתו העיקרית של המערער בערעור שבפנינו מכוונת נגד הקביעה כי עומדת למשיבה הגנת
30 תום הלב. לטענתו, הגנה זו אינה יכולה לעמוד למשיבה, שכן שיתפה את הפרסומים של
31 דוביצקי, אף שידעה כי ניתן פסק דין המורה על איסור הפרסום והסרתו. ואדם המשתף
32 ביודעין פרסום שבית משפט הורה על הסרתו, אינו יכול להיחשב תם לב.
- 33
34
35

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 30899-09-20 אביטל נ' חזן סבג

דיון והכרעה

- 1
2
3 פסק הדין שהורה על הסרת הפרסום, ואשר בגינו טוען המערער כי לא עומדת למשיבה הגנת
4 תום הלב, ניתן במסגרת הליך אחר שהמשיבה לא היתה צד לו, שבו תבע המערער את
5 דוביצקי בלשון הרע בגין פרסומים שפרסם נגדו (ת"א 52079-05-17 בבית משפט השלום
6 בתל אביב). דוביצקי לא התגונן מפני התביעה וביום 17.07.17 ניתן נגדו פסק דין בהיעדר
7 הגנה, שבו בין היתר נאסר עליו לפרסם כל פרסום אודות המערער, וכן נצטווה להסיר כל
8 פרסום אודות המערער.
9
10 .8 לאחר שהמשיבה שיתפה לראשונה ביום 23.6.17 את אחד מפרסומי דוביצקי, פנה אליה
11 המערער באותו יום בהודעה פרטית בדף הפייסבוק, וביקש כי תסיר את השיתוף. המשיבה
12 לא נענתה לפנייה, וכחלוף כמעט חודש ימים, ביום 19.07.17 ויומיים לאחר שניתן פסק הדין
13 נגד דוביצקי בתביעה האחרת, שלח המערער למשיבה הודעה פרטית נוספת בדף הפייסבוק,
14 שתוכנה: צילום של דף אחד מתוך שלושה הנושא את הכותרת "**בקשה למתן פסק דין**
15 **בהעדר הגנה**" בתביעתו נגד דוביצקי, שאין בו נימוקים אלא "**פסיקתא**" הנחזית להיות
16 חלקית. בתחתית הצילום מופיעה פתקית הנושאת תאריך 17.7.17, שבה נכתב "**ניתן פסק**
17 **דין כמבוקש**", כשבכותרתה תאריך, מספר התיק וציון "רש' יוחנן גבאי" (ששופטים ועורכי
18 דין יודעים כי מדובר ברשם, אך מי שהדיוט בתחום המשפט, אינו אמור לדעת זאת). אין
19 בפתקית חתימה או חותמת של בית המשפט. למען ירוצו הקוראים נביא כאן את הצילום
20 ששלח המערער למשיבה:
21
22

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 30899-09-20 אביטל נ' חזן סבג

19 ביולי, 4:21

1

2 המשביבה לא נענתה לדרישה ולא הסירה את השיתוף. ביום 14.8.17 שלח לה המערער הודעה

3 נוספת בזו הלשון: **"הודעה אחרונה למחיקת הפוסט לפני הגשת תלונה, תודה"**, אך

4 המשביבה לא הסירה את הפרסום, אלא הוסיפה ושיתפה ביום 17.8.17 פרסום אחר של

5 דוביצקי אודות המערער, וכן כתבה בדף הפייסבוק של דוביצקי תגובה כדלקמן: **"ניב**

6 **אביטל מנתניה מבקש שאמחוק את הפוסט שלו ... כי עשיתי שיתוף לפוסט שלו ... הוא**

7 **מאוד מוטרד כנראה"**.

8

9 מכאן טענת המערער כי המשביבה שיתפה פרסום אף שידעה כי בית משפט הורה להסירו,

10 אינה יכולה להיחשב תמת לב.

11

12

13

14

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 20-09-30899 אביטל נ' חזן סבג

11. בית משפט קמא דחה טענה זו משני טעמים: **האחד**, מהטעם שהשיתופים ששיתפה המשיבה נעשו לפני שהיא נחשפה לפסק הדין (סעיף 214 לפסק הדין). **השני**, מהטעם שמדובר בפסק דין שניתן בהיעדר הגנה, וכאשר למשיבה הועברה רק פסיקתא, שממנה לא יכלה לעמוד על הנמקותיו של בית משפט, על כן אין בכך כדי לשלול את תום ליבה (סעיפים 215 – 218 לפסק הדין).
12. איננו שותפים להנמקות אלו. ההנמקה הראשונה שגויה שכן השיתוף השני נעשה **לאחר** שהמערער שלח למשיבה צילום פסק הדין. באשר להנמקה השנייה, אין מקום להבחין בין פסק דין שניתן לאחר דיון ובין פסק דין שניתן בהיעדר הגנה. פסק דין שניתן במעמד צד אחד הוא פסק דין תקף ומחייב, על כן מקובל עלינו כי ככלל מי שמשותף ביודעין פרסום שבית משפט אסר על פרסומו והורה על הסרתו, אינו יכול להיחשב תם לב.
13. עם זאת, אנו סבורים כי בנסיבות שבפנינו עומדת למשיבה הגנת תום הלב, שכן לא שוכנענו כי הייתה ערה לאמור בפסק הדין, ודאי לא למשמעויותיו. נוכח מסקנה זו לא מצאנו צורך לבחון אם עומדת למשיבה גם ההגנה הנוספת שהיא טוענת ל-, הגנת אמת הפרסום לפי סעיף 14 לחוק.
14. כפי שציין בית משפט קמא, מדובר בפסק דין שניתן בהליך שבין המערער לבין דוביצקי. לא נטען כי המשיבה, שלא הייתה צד לאותו הליך, ידעה או יכולה הייתה לדעת על קיומו של פסק הדין עד שהמערער שלח לה את הצילום האמור. דא עקא, המערער שלח למשיבה את הצילום במסגרת הודעה פרטית בדף הפייסבוק, כשלהודעה ששלח לא צירף כל הסבר או התייחסות למהות הצילום ששלח ולתוכנו, וכל שנשלח הוא צילום של עמוד כמובא לעיל.
- לא הוכח כי המשיבה קראה את צילום המסמך שנשלח לה, ובוודאי שלא הוכח כי עמדה על טיבו והבינה משמעותו.
15. יתר על כן, ההודעה הראשונה בה התבקשה המשיבה להסיר את השיתוף נשלחה לה ביום 23.06.17. רק כעבור כחודש ימים, ביום 19.07.17 שלח לה המערער הודעה נוספת בה צילום הפסיקתא, כאמור ללא התייחסות כלשהי לגבי מהות המסמך ששלח. לא נאמר כי המסמך הוא פסק דין, לא נאמר מה תכנו ומה משמעותו, לא נכתב כי פסק הדין ציווה על דוביצקי להסיר את הפרסום, ודאי לא נאמר כי המשיבה משתפת בפרסום שבית משפט הורה על הסרתו.

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 30899-09-20 אביטל נ' חזן סבג

- 1 בנסיבות אלו, לא ברור אם המשיבה הבינה כי הצילום שנשלח לה הוא המשך לבקשה
2 שנשלחה לה כחודש ימים קודם לכן להסיר את הפרסום. ודאי לא הוכח כי המשיבה הבינה
3 שהצילום נשלח לה כדי להזהירה כי היא משתפת פרסום שבית משפט הורה על מחיקתו,
4 ושעל כן יש להסירו.
5
- 6 ואכן, בפנייה הראשונה של המערער למשיבה מיום 23.06.17 (טרם מתן פסק הדין) אין כל
7 התייחסות לכך שהמערער הגיש נגד דוביצקי תביעת לשון הרע, ונכתב בה כך: **"שלום אתי,**
8 **השיתוף שלך לפוסט של אבי דוביצקי הוא נתינת יש בעבירת לשון הרע ודיבה של עניין**
9 **שלא קיים. מבקש ממך למחוק את הפוסטים, תודה"** (נספח 20 לתצהיר). ביום 19.07.17
10 שלח המערער למשיבה את צילום הפסיקתא ללא כל מלל נוסף. כחלוף כחודש ימים, ביום
11 14.08.17 שב וביקש המערער כי השיתוף יוסר, ושוב מבלי לאזכר כלל את פסק הדין ששלח
12 כחודש ימים קודם לכן. וכך נכתב: **"הודעה אחרונה למחיקת הפוסט לפני הגשת תלונה,**
13 **תודה"** (נספח 23 לתצהיר המערער).
14
- 15 מכאן שבזמן אמת, אף שהמערער פנה למשיבה בבקשה כי תמחק את השיתוף, הוא לא
16 נימק זאת בפסיקתא שניתנה בתיק האחר, אלא בטענה כי יש בדברים משום לשון הרע.
17 הוא גם לא מצא לנכון להפנות את המשיבה לכך ששלח לה צילום של פסק דין, או כי לאור
18 הפסיקתא עליה להסיר את השיתוף.
19 בנסיבות אלו לא שוכנענו כי המשיבה הבינה כי הצילום ששלח לה המערער הוא פסק דין,
20 וגם אם עיינה במסמך שנשלח, לא ברור אם היתה ערה למשמעותו ולכך שהיא משתפת
21 פרסום שבית משפט אסר.
22 ואכן, מחקירתה הנגדית של המשיבה עולה הרושם כי היא לא היתה ערה לקיומו של פסק
23 הדין, וכשנשאלה אם נשלח לה פסק הדין השיבה: **"יכול להיות שכן. קשה לזכור. כנראה**
24 **שקיבלתי את המסמך. את ההודעה הראשונה אני זוכרת בוודאות, את פסה"ד – לא יכולה**
25 **לזכור"** (עמ' 44 שורות 4 – 5).
26
- 27 בשל נסיבות אלו לא ניתן לייחס למשיבה שיתוף **ביודעין** של פרסום שבית משפט אסר על
28 פרסומו והורה על הסרתו, ומטעם זה אנו מסכימים כי עומדת למשיבה הגנת תום הלב, כפי
29 שקבע בית משפט קמא.
30
31
32
33
34
35

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ע"א 30899-09-20 אביטל נ' חזן סבג

19. הערעור נדחה. המערער יישא בהוצאות המשיבה, שאינה מיוצגת, בסכום של 1,000 ש.ח.
המזכירות תעביר למשיבה את סכום ההוצאות מתוך העירבון שהופקד, ויתרת הסכום תוחזר למערער.

1
2
3
4
5
6
7
8
9

ניתן היום, כ"ט ניסן תשפ"א, 11 אפריל 2012, בהעדר הצדדים.

יסכה רוטנברג (חש"מ)

יסכה רוטנברג, שופטת

יחזקאל קינר, שופט

אילן ש' שילה, שופט עמית-
אב"ד

10
11
12

